

„Endvidere kan den, der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare gennem Brandstiftelse eller ved at true andres Kønshed eller legemlige Velfærd, umyndiggøres alene i personlig Henseende, jfr. § 46.“

Ved 1. Behandling i Folketinget udtalte alle Partifordførerne deres Beredvillighed til at medvirke til en Ordning af dette Forhold, men der fremsattes Kritik af den foreslaede Maade. Dette fandt Udtryk i den af Udvalget afgivne Betænkning, hvori det udtaltes: „Udvalget har underkastet Lovforslaget en grundig Drøftelse, hvorunder ogsaa andre Maader at løse den omhandlede Sag paa har været behandlet. Et *Flertal* (Harald Jensen, Helga Larsen, Johannes Lou, Elna Munch, Gerhard Nielsen, Pürschel, Hans Rasmussen, Sneum, Trier og Zahle) ønsker, overensstemmende med de Forhandlinger, som førtes ved første Behandling af Finanslovforslaget, at fremme det foreliggende Forslag paa det deri givne Grundlag.“ „I Overensstemmelse med de tidligere Forhandlinger“ stillede det samme *Flertal* Forslag om at indføje efter Ordet „Brandstiftelse“ i Lovforslaget „eller anden almenfarlig Forbrydelse“ samt at føje et nyt saalydende Stykke til Lovforslaget: „Hvis det ved Umyndiggørelsen er Hensigten, at den umyndiggjorte skal underkastes Frihedsberøvelse, Tvangsindlæggelse eller Tilbageholdelse, maa Hjemmel hertil gives i selve Retsdekretet. Rejser der først senere Spørgsmaal om Anvendelse af saadanne Foranstaltninger, kan de kun gennemføres ifølge Retsdekret.“

Mindretallet (Mathilde Hauschultz, Rahbek, Rudolf, Rytter og Chr. Søgaard) udtalte, at det „ville have foretrukket, at Straffelovskommissionens §§ 17, 68 og 72, der svarer til det nu forelagte Straffelovsforslags §§ 18, 71 og 75“ (der handler om Sikkerhedsforvaring) „var blevet gennemført som en midlertidig Lov, for saa vidt Sædelighedsforbrydere angaar. Derved vilde man have opnaaet den størst mulige Sikkerhed og den mest effektive Retsbeskyttelse overfor disse Forbrydere, baade for saa vidt angaar de ikke fuldt tilregnelige (Psykopater) og overfor de Personer, der tidligere har forbrudt sig (Recidivister). Da det af Justitsministeren forelagte Lovforslag imidlertid indskrænker sig til at omhandle de i Straffelovsforslagets § 18 ommeldte ikke fuldt tilregnelige Personer, har man ment, at man ogsaa, som Sagen nu en Gang foreligger, maatte indskrænke sig til at lovgive angaaende disse.“

Mindretallet anser det af forskellige Grunde for uheldigt, at dette Forhold lovordnes under den civile Lovgivning vedrørende Umyndiggørelse. Selv om de paatænkte Sikkerhedsforanstaltninger ikke skal være Straf, tilsigter Lovforslaget nemlig personlig Frihedsberøvelse i større eller mindre Omfang, og man maa mene, at en selv meget begrænset Frihedsberøvelse